

3. Tredje grunden (andrahandsgrund): Svaranden har inte utnyttjat sitt utrymme för eget skön och har åsidosatt proportionalitetsprincipen
- Svaranden har fattat sitt beslut om återkrav av det ekonomiska stödet på grundval av det felaktiga antagandet att det har stöd i en bindande rekommendation från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). Svaranden har inte utnyttjat sitt utrymme för eget skön, vilket innebär att återkravet är rättsstridigt.
  - Återkravet av hela stödet på 643 627,27 euro är rättsstridigt, eftersom det strider mot proportionalitetsprincipen, som framgår av artikel 5.4 FEUF. Återkravet går utöver vad som är nödvändigt för att skydda budgeten och det står inte i proportion till vad som läggs sökanden till last, särskilt som biståndsprojektet genomförts med framgång.

---

**Överklagande ingett den 31 maj 2017 – Shenzhen Jiayz Photo Industrial mot EUIPO – Seven (sevenoak)**

**(Mål T-339/17)**

(2017/C 239/72)

*Överklagandet är avfattat på engelska*

**Parter**

*Klagande:* Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Kina) (ombud: advokaten M. de Arpe Tejero)

*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

*Motpart vid överklagandenämnden:* Seven SpA (Leini, Italien)

**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO**

*Varumärkessökande:* Klaganden

*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "SEVENOAK" – Registreringsansökan nr 13 521 125

*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande

*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 23 mars 2017 i ärende R 1326/2016-1

**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- bifalla registreringsansökan nr 13 521 125 "SEVENOAK" alla varor som omfattas av ansökan, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grund**

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

---

**Talan väckt den 30 maj 2017 – Japan Airlines mot kommissionen**

**(Mål T-340/17)**

(2017/C 239/73)

*Rättegångsspråk: engelska*

**Parter**

*Sökande:* Japan Airlines Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ombud: advokaterna J.-F. Bellis och K. Van Hove samt R. Burton, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

## Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 1742 final av den 17 mars 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF, artikel 53 i EES-avtalet och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om lufttransport (ärende AT.39258 – luftfrakt) i dess helhet såvitt gäller sökanden,
- alternativt utöva sin obegränsade behörighet och sätta ned sökandens böter,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte principen *ne bis in idem* och artikel 266 FEUF då den fann att sökanden är ansvarig för aspekter av överträdelsen beträffande vilka kommissionen frikände sökanden från ansvar i 2010 års beslut. I vart fall åsidosatte kommissionen tillämplig tidsfrist genom att ålägga sökanden böter beträffande dessa aspekter och visade inte några legitima intressen att fastställa en överträdelse formellt beträffande dessa aspekter.
2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen genom att på nytt anta det angripna beslutet i det att sökanden befinner sig i en mindre förmånlig situation än de andra bolag som 2010 års beslut riktar sig emot och beträffande vilka nämnda beslut vunnit laga kraft och blivit rättsligt bindande.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 101 FEUF och artikel 53 EES, kommissionen överskred sin behörighet och den åsidosatte sökandens rätt till försvar då den fann att sökanden var ansvarig för en överträdelse beträffande rutter inom EES och rutter mellan EU och Schweiz under en period då kommissionen saknade behörighet att genomföra artikel 101 FEUF och artikel 53 EES vad avser flygbolag som är verksamma endast på rutter mellan EES och tredjeländer, vilket medför att sökandens beteende på rutter mellan EES och tredjeländ är att anse som lagenligt.
4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 101 FEUF och artikel 53 EES då den fann att sökanden hade deltagit i en enda, fortlöpande överträdelse som inkluderade rutter där sökanden inte bedrev någon trafik och där sökanden inte hade laglig rätt att bedriva trafik.
5. Femte grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 101 FEUF och artikel 53 EES då den fann att den hade behörighet avseende ingående luftfraktstjänster på rutter mellan EES och tredjeländ då sådana tjänster säljs till kunder utanför EES.
6. Sjätte grunden: Kommissionen åsidosatte sökandens rätt till försvar, icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen genom att tillämpa olika bevisbörderegler för olika transportföretag.
7. Sjunde grunden: Kommissionen åsidosatte 2006 års bötesriktlinjer<sup>(1)</sup> och proportionalitetsprincipen genom att i relevant försäljningsvärde använt som grund för att beräkna böterna inkludera omsättningen från priselement beträffande luftfraktstjänster som är irrelevanta för överträdelsen i det angripna beslutet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen åsidosatte 2006 års bötesriktlinjer och principen om berättigade förväntningar genom att i relevant försäljningsvärde använt som grund för att beräkna böterna inkludera omsättningen från luftfraktstjänster på ingående rutter mellan EES-länder och tredjeländ.
9. Nionde grunden: Kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att endast bevilja 15 procents nedsättning av sökandens böter enligt tillämpligt regelverk.

10. Tionde grunden: Kommissionen åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen, proportionalitetsprincipen och sökandens rätt till försvar genom att inte bevilja sökanden 10 procents bötesnedsättning på grund av begränsat deltagande i överträdelsen medan sådan nedsättning beviljades andra bolag som det angripna beslutet och 2010 års beslut riktas till och som befinner sig i en objektivet liknande situation som sökanden.

11. Elfte grunden: Tribunalen ska utöva sin obegränsade behörighet och sätta ned böterna i väsentlig utsträckning.

<sup>(1)</sup> Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, s. 2).

## Talan väckt den 31 maj 2017 – British Airways mot kommissionen

(Mål T-341/17)

(2017/C 239/74)

Rättegångsspråk: engelska

### Parter

*Sökande:* British Airways plc (Harmondsworth, Förenade kungariket) (ombud: J. Turner, QC, R. O'Donoghue, barrister, och A. Lyle-Smythe, solicitor)

*Svarande:* Europeiska kommissionen

### Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 1742 final av den 17 mars 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF, artikel 53 i EES-avtalet och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om lufttransport (ärende AT.39258 – luftfrakt) i dess helhet eller i vissa delar,
- alternativt använda sin obegränsade behörighet och undanröja eller sätta ned böterna som ålagts sökanden i det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

### Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller åsidosatte väsentliga formföreskrifter genom att anta det angripna beslutet; beslutet baserades på två oförenliga bedömningar av sakomständigheterna och tillämpliga bestämmelser och det var således inkonsekvent, oförenligt med rätts säkerhetsprincipen och ägnat att skapa osäkerhet om vad unionsrätten innebär.
2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte sina skyldigheter enligt artikel 266 FEUF genom att vidta en åtgärd ämnad att korrigera de grundläggande felaktigheter som tribunalen identifierat i sin dom i mål T-48/11, då den antog beslutet på nytt gentemot sökanden, vilket snarare förvärrade än korrigerade nämnda felaktigheter.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller åsidosatte väsentliga formföreskrifter genom att inte på ett tillfredsställande sätt motivera beslutet att ålägga sökanden böter. Enligt sökanden baserades böterna på överträdelser som inte anges i åtgärden i fråga, varvid bedömningen i det avseendet inte överensstämmer med bedömningen i den aktuella åtgärden. Sökanden gör alternativt gällande att kommissionen saknar behörighet i detta avseende.
4. Fjärde grunden: Kommissionen saknade behörighet att tillämpa artikel 101 FEUF/artikel 53 i EES-avtalet på påstådda konkurrensbegränsningar vad avser luftfrakttjänster mot EU/EES. Sökanden anser vidare att sådana begränsningar inte omfattas av det territoriella tillämpningsområdet för artikel 101 FEUF/artikel 53 EES.